

Val '94

Tað eru úrslitini, sum telja

Marita Petersen varð vald á ting í 1988. Hon fór beinanvegin undir at loysa tað eldfimasta, av øllum málum - rúsdrekkamálið. Eitt mál, eingin annar tordi at nerta við. So bleiv hon landsstýrismaður. Og so bleiv hon lögmaður. Hon hevur alla tíðina dugað at hildið seg frá tí klandri og brigsli, sum eyðkennir føroyskan politikk. Hon hevur konsentrerað seg um úrslitini í staðin. Og tey eru nógv.

Vit hava prátað við hana, nú hennara tíð sum lögmaður er um at renna út - í fyrsta umfari

Rúsdrekkalógin mátti broytast

Marita gleðist í dag um, at tað eydnaðist at loysa rúsdrekkamálið - hóast móttøðan var stór

Marita Petersen varð vald á ting fyrstu ferð í 1988. Hon kom tá í andstöðu, men hon royndi kortini at ávirka har hon kundi. Tað av hennara málum, sum varð mest umrøtt tá, var at fáa eina nýggja rúsdrekkalóg.

Hon setti gongd á málið, hon gjørdi at hinir flokkarnir máttu taka stöðu til tað - og tá javnaðarflokkurin so kom í landsstýrið í 1990, varð málið avgreitt.

- Eg eri glað fyri, at hetta eydnaðist, sigur hon í dag. Tað bar ikki til við

hinari skipanini. Og tann vit nú hava fingið, visir seg at rigga væl. Harafturat kemur, at hon skapar nakað av arbeiði, og hon tryggjar at ein hópur av pengum, sum áður fór beint av landinum, verður verandi í Føroyum.

Marita hevur eisini fatan av, at fólk sum heild eru glað fyri ta nýggju skipanina.

- Tey eru ið hvussu fá, sum ynskja ta gomlu aftur, sigur hon.

Upplýsing
Men tað var ikki lætt at

fáa hesa skipan ígjøgnum. Móttøðan var stór. Og nógv fólk hildu, at um føroyingar nú fóru at drekka meira, so var tað hennara skyld.

- Tað er rætt, at henda skipan ikki minkar um nýtsluna. Men eg haldi ikki at tað er við lóg, at rúsdrekkanyítlan skal min-kast. Tað skal gerast við upplýsing.

- At tað ikki kann gerast við lóg haldi eg, at hin skipanin vísti.

Tað er einki dulmál, at samstarvið við teir báðar fólkafloksmenninar, John Petersen og Svend Aage Ellefsen, gekk sera illa fyrstu tíðina eftir, at Marita var blivin lögmaður.

- Eg veit ikki rættiliga hvat tað var, sum bagdi teimum. Teir vildu bara ikki samstarva. Alt endaði í kegli og brigsli, greiðir hon frá.

- Viðhvørt helt eg at trupulleikin var, at eg var konufólk. Teir vildu ikki hava eitt konufólk yvir sær.

Marita greiðir frá, at samstarvið við Jógvan Sundstein alla tíðina var sera gott. Hann bar seg hampuliga at, og var sinnður at samstarva um at gera tað arbeiði, sum skuldi gerast.

- Men hann kláraði tíverri heldur ikki at halda skil á teimum báðum. Tað bar bara ikki til. Sjálf royndi eg at vera so diplomatisk sum til bar, men har var einki at gera.

Teir skaptu klandur bur-túnir hvørjum smámáli.

Nýtt fólk mátti koma til

- Sjálf helt eg tað vera skomm, at landsins stýri skuldi uppføra seg soleiðis, og royndi tí at halda tað innanfyri. Eg helt ikki vit kundu bjóða borgar-unum hetta - og serliga ikki í einum so álvar-somum tíðarskeiði.

- Men tá teir eisini fóru út í pressuna við tí, hvørja ferð okkurt var, gjørdi eg upp við meg sjálva, at hetta bar ikki til, sigur hon.

Hvat síðani hendi, vita tey flestu: Marita forhand-laði við sjálvstýris- og tjóðveldisflokkinn, og eftir einari nátt var ein nýggj samgonga sett saman og kundi fara til verka.

Stór broyting

- Tað bleiv ein stór broyting, sigur Marita. Tað var týðuligt, at hetta vóru fólk, sum vóru sinnað at arbeiða. Samstarvsviljin

og samstarvsandin gjørdist ein heilt annar - keglið og klandrið hjá teimum báðum fólkafloks-monnum bleiv avloyst av veruligum politiskum arbeiði.

Marita hevur bara rós at bera teimum báðum flokkunum fyri ta avgerð, teir tá tóku.

- Vit mugu minnast til, at samgongan hevði tikið nógv av ópopulerar avgerð-ir. Tað hevði verið lætt hjá hesum báðum flokkum at ført eitt populistiskt valstríð, og vunnið uppá tað.

- Teir valdu í staðin at taka ábyrgd. Tað skulu teir hava allan heiður fyri.

Eg var noydd at seta Svend Aage Ellefsen og John Petersen frá

- Teir báðir fólkafloksmenninir vórður ógjør-ligir at samstarva við. Hvørki eg ella Jógvan Sundstein kundu halda skil á teimum - alt endaði í kegli og klandri. Eg kundi ikki bjóða borgarunum at hava so ringt arbeiðslag í Tinganesi